

اختلال شیزوافکتیف (Schizoaffective Disorder) عبارت از یک اختلال مهم روانی است که هم ویژه گی های شیزو فرنی و هم ویژه گیهای اختلالات خلقی را بطور همزمان نشان میدهد.

این اختلال به زنان مخصوصاً زنان متأهل نسبت به مردان زیادتر دیده می شود. علت اختلال معلوم نیست، اما (۴) مدل مفهومی توصیف شده است :

۱. اختلال شیزوافکتیف ممکن است نوعی شیزوفرنی یا نوعی اختلالات خلقی باشد.
۲. مریضان مبتلا به شیزوافکتیف ممکن است هم مبتلا به اختلال شیزوافکتیف باشند و هم اختلالات خلقی .
۳. اختلال شیزو افکتیف ممکن است پدیده مستقل از شیزوفرنی یا اختلال خلقی باشد.
۴. به احتمال زیاد ، اختلالات شیزوافکتیف گروه ناهمگونی هستند که در بر گیرنده سه احتمال قبلی می باشند. مطالعات طرح ریزی شده برای تحقیق در مورد این احتمالات ، سوابق خانوادگی ، شاخص های بیولوژیک ، و عکس العمل های درمانی کوتاه مدت و نتیجه دراز مدت را مورد بررسی قرار دادند. در اکثر این مطالعات اختلال شیزوافکتیف یک گروه همگون تلقی شده است.

مطالعات شیزوافکتیف ، نوع افسرده را از اختلال شیزوافکتیف ، نوع دوقطبی تفکیک نموده اند.

هر چند اکثر مطالعات خانوادگی و ژنتیک در مورد اختلال شیزوافکتیف باین فرض به عمل آمده است که شیزوفرنی و اختلالات خلقی ماهیت های کاملاً جداگانه ای هستند ، بعضی از داده ها حاکی است که شیزوفرنی و اختلالات خلقی ممکن است از نظر ژنتیک باهم مربوط باشند. بعضی از سر در گمی ها که در مطالعات خانوادگی مریضان مبتلا به اختلال شیزوافکتیف پیش می آید ممکن است بازتاب تفکیک ناپذیری دو اختلال اولیه باشد. بنا براین ، حاوی تعجب نیست که مطالعات بستگان مریضان مبتلا به اختلال شیزوافکتیف نتایج بی ثبات گزارش کرده اند.

افزایش شیوع شیزوفرنی بین بستگان پروباند های مبتلا به اختلال شیزوافکتیف ، نوع دوقطبی مشاهده نمیشود، معهذاً بستگان مریضان مبتلا به شیزوافکتیف ، نوع افسرده ممکن است در خطر بالاتر ابتلا به شیزوفرنی باشند تا اختلال خلقی.

بسته به نوع اختلال شیزوافکتیف مورد مطالعه ، افزایش میزان شیوع شیزوفرنی یا اختلال خلقی ممکن است بین بستگان مریضان مبتلا به اختلال شیزوافکتیف (پروباند ها) مشاهده شود . این احتمال که اختلال شیزوافکتیف از شیزوفرنی و اختلالات خلقی جدا نیست ، با توجه به این مشاهدات که فقط فیصدی کوچکی از بستگان مریضان مبتلا به اختلال شیزوافکتیف به همین اختلال مبتلا هستند تقویت نمی شود .

مریضان مبتلا به اختلال شیزوافکتیف به عنوان یک گروه ، پیش آگهی بهتری نسبت به مریضان شیزوفرنی و پیش آگهی بدتر نسبت به مریضان مبتلا به اختلالات خلقی دارند. بعنوان یک گروه ، مریضان مبتلا به اختلال شیزوافکتیف به لیتیم پاسخ میدهند و سیر مریضی آنها رو تباهی نمی باشد. تشخیص اختلال شیزوافکتیف :

تشخیص شیزوافکتیف به کسانی داده میشود که دچار آشفتگی روانی بوده ویژه گی های افسردگی اساسی، دوره مانیک یا دوره مخلوط را همراه با ویژه گی های شیزوفرنی داشته باشد یعنی توهمات داشته باشد ، هذیان داشته باشد، گفتارش آشفته باشد ، رفتارش یا آشفته ویا کاتاتونیک باشد و نشانه های منفی مانند عاطفه سطحی یا بی انگیزیشی شدید داشته باشد و همچنان دوره آشفتگی حداقل دو هفته دوام داشته باشد.

معالجه مریضان مبتلا به اختلال شیزوافکتیف :

۱. بستری کردن در شفاخانه
 ۲. استفاده از دوا های ضد افسردگی سه حلقه ای ویا بنا به لزوم دید داکتر استفاده از نورولپیتیک ها
 ۳. روان درمانی فردی
 ۴. الکتروشوک (درصورت ضرورت).
- باعرض حرمت
کلینیک روان درمانی و بهداشت روان (بیک) در بلجیم